

Conselleria de Sanitat Universal i Salut Pública

RESOLUCIÓ de 8 de maig de 2021, de la consellera de Sanitat Universal i Salut Pública, per la qual es publica la Resolució de 6 de maig de 2021, de la consellera de Sanitat Universal i Salut Pública, que es dicta a conseqüència de la finalització de l'estat d'alarma, una vegada autoritzada per Interlocutòria 173/2021, de la Sala contenciosa administrativa del Tribunal Superior de Justícia de la Comunitat Valenciana, per al període comprés entre el 9 de maig de 2021 i el 24 de maig de 2021. [2021/5085]

La Conselleria de Sanitat Universal i Salut Pública va dictar «Resolució de 6 de maig de 2021, de la consellera de Sanitat Universal i Salut Pública, per la qual s'acorden mesures relatives a la circulació de persones, a la permanència de grups de persones en espais públics i privats i a la llibertat de culte, en matèria de salut pública, en l'àmbit de la Comunitat Valenciana, a conseqüència de la situació de crisi sanitària ocasionada per la Covid-19, durant el període comprés entre el 9 de maig de 2021 i el 30 de maig de 2021».

En afectar drets fonamentals, en virtut del que es disposa en l'article 10.8 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa, va ser sotmesa a autorització judicial, La Secció Quarta de la Sala contenciosa administrativa del Tribunal Superior de Justícia de la Comunitat Valenciana, per Interlocutòria 173/2021, de 7 de maig de 2021, acorda autoritzar la mateixa, si bé redueix el termini de vigència inicialment previst, per la qual cosa la seua vigència serà durant el període comprés entre el 9 de maig de 2021 i el 24 de maig de 2021.

Mitjançant aquesta resolució es publica la resolució citada de 6 de maig de 2021, de la consellera de Sanitat Universal i Salut Pública, si bé s'ha introduït la correcció efectuada per la Sala contenciosa administrativa del Tribunal Superior de Justícia de la Comunitat Valenciana quant al terme de vigència de les mesures, que es reproduïx a continuació:

«Resolució de 6 de maig de 2021, de la consellera de Sanitat Universal i Salut Pública, per la qual s'acorden mesures relatives a la circulació de persones, a la permanència de grups de persones en espais públics i privats i a la llibertat de culte, en matèria de salut pública, en l'àmbit de la Comunitat Valenciana, a conseqüència de la situació de crisi sanitària ocasionada per la Covid-19, durant el període comprés entre el 9 de maig de 2021 i el 30 de maig de 2021.

Antecedents de fet

La situació epidemiològica en la Comunitat Valenciana a conseqüència de la crisi sanitària causada pel SARS-CoV-2, una vegada finalitzat l'estat d'alarma previst pel Reial decret 926/2020, de 25 d'octubre, pel qual es declara l'estat d'alarma per a contindre la propagació d'infeccions causades pel SARS-CoV-2, i la seua pròrroga per Reial decret 956/2020, de 3 de novembre, fins a les 00.00 hores del dia 9 de maig de 2021, fa indispensable que es mantinguen, a partir d'aquesta data, una sèrie de mesures en matèria de salut pública necessàries per a la protecció de la salut.

Durant tot aquest període, mitjançant decrets del President de la Generalitat i amb base en els reials decrets citats, s'han anat dictant mesures respecte de la mobilitat de les persones en el territori de la Comunitat Valenciana, la seua llibertat de circulació en franques horàries i la permanència de grups de persones en espais públics i privats i en llocs de culte, tot això amb l'objectiu clar d'impedir l'increment i la multiplicació de possibles cadenes de transmissió de la malaltia.

Encara que decaïga l'estat d'alarma, la situació d'emergència sanitària segons declaració de l'OMS continua existint, i per això entenem que s'han d'adoptar determinades mesures, emparades en els principis de precaució i prudència. L'informe d'epidemiologia de 5 de maig de 2021 (dades de 4 de maig) de la subdirecció general d'Epidemiologia, Vigilància de la Salut i Sanitat Ambiental, justifica i fonamenta aquesta necessitat.

Conselleria de Sanidad Universal y Salud Pública

RESOLUCIÓN de 8 de mayo de 2021, de la consellera de Sanidad Universal y Salud Pública, por la que se publica la Resolución de 6 de mayo de 2021, de la consellera de Sanidad Universal y Salud Pública, que se dicta como consecuencia de la finalización del estado de alarma, una vez autorizada por Auto 173/2021, de la Sala de lo Contencioso-administrativo del Tribunal Superior de Justicia de la Comunitat Valenciana, para el periodo comprendido entre el 9 de mayo de 2021 y el 24 de mayo de 2021. [2021/5085]

La Conselleria de Sanidad Universal y Salud Pública dictó «Resolución de 6 de mayo de 2021, de la consellera de Sanidad Universal y Salud Pública, por la que se acuerdan medidas relativas a la circulación de personas, a la permanencia de grupos de personas en espacios públicos y privados y a la libertad de culto, en materia de salud pública, en el ámbito de la Comunitat Valenciana, como consecuencia de la situación de crisis sanitaria ocasionada por la Covid-19, durante el periodo comprendido entre el 9 de mayo de 2021 y el 30 de mayo de 2021».

Al afectar a derechos fundamentales, en virtud de lo dispuesto en el artículo 10.8 de la Ley 29/1998, de 13 de julio, reguladora de la jurisdicción contencioso-administrativa, fue sometida a autorización judicial, La Sección Cuarta de la Sala de lo Contencioso-administrativo del Tribunal Superior de Justicia de la Comunitat Valenciana, por Auto 173/2021, de 7 de mayo de 2021, acuerda autorizar la misma, si bien reduce el plazo de vigencia inicialmente previsto, por lo que su vigencia será durante el periodo comprendido entre el 9 de mayo de 2021 y el 24 de mayo de 2021.

Mediante esta resolución se publica la resolución citada de 6 de mayo de 2021, de la consellera de Sanidad Universal y Salud Pública, si bien se ha introducido la corrección efectuada por la Sala de lo Contencioso-administrativo del Tribunal Superior de Justicia de la Comunitat Valenciana en cuanto al término de vigencia de las medidas, que se reproduce a continuación:

«Resolución corregida de 6 de mayo de 2021, de la consellera de Sanidad Universal y Salud Pública, por la que se acuerdan medidas relativas a la circulación de personas, a la permanencia de grupos de personas en espacios públicos y privados y a la libertad de culto, en materia de salud pública, en el ámbito de la Comunitat Valenciana, como consecuencia de la situación de crisis sanitaria ocasionada por la Covid-19, durante el periodo comprendido entre el 9 de mayo de 2021 y el 24 de mayo de 2021.

Antecedentes de hecho

La situación epidemiológica en la Comunitat Valenciana como consecuencia de la crisis sanitaria causada por el SARS-CoV-2, una vez finalizado el estado de alarma previsto por el Real decreto 926/2020, de 25 de octubre, por el que se declara el estado de alarma para contener la propagación de infecciones causadas por el SARS-CoV-2, y su pròrroga por Real decreto 956/2020, de 3 de noviembre, hasta las 00.00 horas del día 9 de mayo de 2021, hace indispensable que se mantengan, a partir de esta fecha, una serie de medidas en materia de salud pública necesarias para la protección de la salud.

Durante todo este periodo, mediante decretos del Presidente de la Generalitat y con base en los reales decretos citados, se han ido dictando medidas respecto de la movilidad de las personas en el territorio de la Comunitat Valenciana, su libertad de circulación en franjas horarias y la permanencia de grupos de personas en espacios públicos y privados y en lugares de culto, todo ello con el objetivo claro de impedir el incremento y la multiplicación de posibles cadenas de transmisión de la enfermedad.

Aunque decaïga el estado de alarma, la situación de emergencia sanitaria según declaración de la OMS sigue existiendo, y por ello entendemos que se deben adoptar determinadas medidas, amparadas en los principios de precaución y prudencia. El informe de epidemiología de 5 de mayo de 2021 (datos de 4 de mayo) de la subdirección general de Epidemiología, Vigilancia de la Salud y Sanidad Ambiental, justifica y fundamenta esta necesidad.

En aquest informe que reflecteix una situació epidemiològica més favorable quant a nombre de contagis, índex d'ocupació dels hospitals i, especialment, dels seus llits d'UCI, i que situa en un nivell de risc baix a la Comunitat Valenciana, també assenyalava:

«L'evolució de la pandèmia és positiva puix que es manté el nivell d'alerta 1 encara que cal assenyalar que l'excés significatiu de casos en alguns departaments de salut, així com el nivell d'alerta 4 o alerta 3 en alguns municipis de major grandària, són motius de preocupació. De fet, si no s'arribaran a tallar les cadenes de transmissió, l'evolució de la pandèmia podria ser desfavorable».

«Totes les Comunitats Autònomes veïnes excepte Múrcia es troben en aquests nivells de risc. Per tant, queda clar que l'evolució de la pandèmia en el nostre entorn més immediat manté nivells de risc alt o molt alt el que implicarà una major probabilitat d'exposició, i per tant de contagi, en el moment que s'incrementa la mobilitat entre autonomies, fet que pot ocórrer amb la finalització de l'estat d'alarma».

Aquestes raons ens porten a determinar que no és oportú fer una transició disruptiva que pugui posar en perill els resultats obtinguts. Es requereix seguir en una línia de desescalada, extremant la prudència, precaució i control, per a contindre l'epidèmia, la qual com hem dit continua existint.

Així mateix, cal observar que la limitada massa de persones vacunades hui dia, no permet encara aconseguir un percentatge d'immunitat suficient que ens permeti considerar una situació d'immunitat col·lectiva. En aquest sentit l'informe d'epidemiologia apunta:

«La campanya de vacunació enfront de la COVID-19 ha permès que avance el procés d'immunització de la població sent el seu impacte molt significatiu en el nombre de casos i molt especialment en la letalitat dels grups de major edat. A data 4 de maig, segons les dades que consten en el Ministeri de Sanitat, hi ha vacunats amb almenys 1 dosi, 1.221.939 persones i amb la pauta completa 517.502. Per grups d'edat, han rebut la pauta completa el 99,7 % dels majors de 80 anys, el 23,9 % del grup entre 70 i 79 anys i el 4,5 % del grup comprès entre 60-69 anys. Si bé són dades molt esperançadores, el percentatge de població vacunada és encara insuficient per a parlar d'immunitat, per la qual cosa les mesures no farmacològiques continuen sent les úniques veritablement eficaces a nivell poblacional».

I continua el mateix document indicant:

«... l'avanç de la campanya de vacunació que, encara que tranquil·litzador, no permet encara considerar una situació d'immunitat col·lectiva. L'experiència adquirida en més d'un any de lluita contra la pandèmia ens condueix a assumir que la represa de normalitat que representa la finalització de l'efectivitat de l'estat d'alarma no pot suposar l'abandó de totes les mesures no farmacològiques. De fer-ho, el risc d'una nova onada epidèmica és màxim i ens obligaria, una altra vegada, a l'adopció de mesures més dràstiques per a la seua contenció».

Es fa necessari mantindre un elevat nivell de mesures no farmacològiques que garantisquen un adequat nivell d'assistència mèdica i hospitalària, almenys durant el període en què es completa la vacunació de la població de més de 50 anys que, a aquest efecte, resulta ser la més vulnerable a la COVID-19.

També cal observar, la falta de certesa sobre les formes de contagi, sobre l'impacte real de la propagació del virus, sobre les conseqüències a mitjà i llarg termini per a la salut de les persones que s'han vist afectades en major o menor mesura per aquest virus. L'aparició de noves variants circulants en la Comunitat, sent la variant B.1.1.7 (anglesa) la predominant, no afavoreixen, començant a detectar-se amb major freqüència casos de variant B.1.351 (sud-africana) i P.1 (india), encara que en aquestes es pugui considerar que el risc de transmissió, de moment, és moderat.

L'Auto 40/2020, de 30 d'abril, del Tribunal Constitucional, dictat en el Recurs d'Amparo núm. 2056/2020 es refereix a les especials circumstàncies que presenta la lluita contra la pandèmia del COVID-19 en la qual, caracteritzada per ser una lluita contra un virus amb una extrema velocitat de propagació i facilitat de contagi i contra el qual no existeix encara un tractament mèdic absolutament efectiu, resulta que la racionalitat o proporcionalitat de les mesures preventives qüestionades davant la incertesa científica respecte de la malaltia en qüestió, ha de discernir-se, encara, des de la perspectiva de la prevenció. Concretament assenyalava:

En este informe que refleja una situación epidemiológica más favorable en cuanto a número de contagios, índice de ocupación de los hospitales y, especialmente, de sus camas de UCI, y que sitúa en un nivel de riesgo bajo a la Comunitat Valenciana, también señala:

«La evolución de la pandemia es positiva por cuanto se mantiene el nivel de alerta 1 aunque hay que señalar que el exceso significativo de casos en algunos departamentos de salud, así como el nivel de alerta 4 o alerta 3 en algunos municipios de mayor tamaño, son motivos de preocupación. De hecho, si no se llegarán a cortar las cadenas de transmisión, la evolución de la pandemia podría ser desfavorable».

«Todas las Comunidades Autónomas vecinas excepto Murcia se encuentran en estos niveles de riesgo. Por lo tanto, queda claro que la evolución de la pandemia en nuestro entorno más inmediato mantiene niveles de riesgo alto o muy alto lo que va a implicar una mayor probabilidad de exposición, y por lo tanto de contagio, en el momento que se incrementa la movilidad entre autonomías, hecho que puede ocurrir con la finalización del estado de alarma».

Estas razones nos llevan a determinar que no es oportuno hacer una transición disruptiva que pueda poner en peligro los resultados obtenidos. Se precisa seguir en una línea de desescalada, extremando la prudencia, precaución y control, para contener la epidemia, la cual como hemos dicho sigue existiendo.

Asimismo, hay que observar que la limitada masa de personas vacunadas a día de hoy, no permite todavía alcanzar un porcentaje de inmunidad suficiente que nos permita considerar una situación de inmunidad colectiva. En este sentido el informe de epidemiología apunta:

«La campaña de vacunación frente a la COVID-19 ha permitido que avance el proceso de inmunización de la población siendo su impacto muy significativo en el número de casos y muy especialmente en la letalidad de los grupos de mayor edad. A fecha 4 de mayo, según los datos que constan en el Ministerio de Sanidad, hay vacunados con al menos 1 dosis, 1.221.939 personas y con la pauta completa 517.502. Por grupos de edad, han recibido la pauta completa el 99,7 % de los mayores de 80 años, el 23,9 % del grupo entre 70 y 79 años y el 4,5 % del grupo comprendido entre 60-69 años. Si bien son datos muy esperanzadores, el porcentaje de población vacunada es todavía insuficiente para hablar de inmunidad, por lo que las medidas no farmacológicas siguen siendo las únicas verdaderamente eficaces a nivel poblacional».

Y continua el mismo documento indicando:

«... el avance de la campaña de vacunación que, aunque tranquilizador, no permite todavía considerar una situación de inmunidad colectiva. La experiencia adquirida en más de un año de lucha contra la pandemia nos conduce a asumir que la reanudación de normalidad que representa la finalización de la efectividad del estado de alarma no puede suponer el abandono de todas las medidas no farmacológicas. De hacerlo, el riesgo de una nueva onada epidémica es máximo y nos obligaría, otra vez, a la adopción de medidas más drásticas para su contención».

Se hace necesario mantener un elevado nivel de medidas no farmacológicas que garanticen un adecuado nivel de asistencia médica y hospitalaria, al menos durante el periodo en que se completa la vacunación de la población de más de 50 años que, al efecto, resulta ser la más vulnerable a la COVID-19.

También hay que observar, la falta de certeza sobre las formas de contagio, sobre el impacto real de la propagación del virus, sobre las consecuencias a medio y largo plazo para la salud de las personas que se han visto afectadas en mayor o menor medida por este virus. La aparición de nuevas variantes circulantes en la Comunitat, siendo la variante B.1.1.7 (inglesa) la predominante, no favorecen, empezando a detectarse con mayor frecuencia casos de variante B.1.351 (sudafricana) y P.1 (india), aun cuando en éstas se pueda considerar que el riesgo de transmisión, de momento, es moderado.

El Auto 40/2020, de 30 de abril, del Tribunal Constitucional, dictado en el Recurso de Amparo núm. 2056/2020 se refiere a las especiales circunstancias que presenta la lucha contra la pandemia del COVID-19 en la que, caracterizada por ser una lucha contra un virus con una extrema velocidad de propagación y facilidad de contagio y contra el que no existe todavía un tratamiento médico absolutamente efectivo, resulta que la racionalidad o proporcionalidad de las medidas preventivas cuestionadas ante la incertidumbre científica respecto de la enfermedad en cuestión, ha de discernirse, todavía, desde la perspectiva de la prevención. Concretamente señala:

«En l'estat actual de la investigació científica, els avanços de la qual són canviants amb l'evolució dels dies, fins i tot de les hores, no és possible tindre cap certesa sobre les formes de contagi, ni sobre l'impacte real de la propagació del virus, així com no existeixen certes científiques sobre les conseqüències a mitjà i llarg termini per a la salut de les persones que s'han vist afectades en major o menor mesura per aquest virus. Davant aquesta incertesa tan accentuada i difícil de calibrar des de paràmetres jurídics que acostumen a basar-se en la seguretat jurídica que recull l'art. 9.3 de la Constitució, les mesures de distanciament social, confinament domiciliari i limitació extrema dels contactes i activitats grupals, són les úniques que s'han adreçat eficaces per a limitar els efectes d'una pandèmia de dimensions desconegudes fins hui. (...) ens trobem en un escenari en què els límits a l'exercici dels drets, que indubtablement es donen, s'imposen per la necessitat d'evitar que un exercici extralimitat del dret pugua entrar en col·lisió amb altres valors constitucionals (STC 42/2000, de 14 de febrer, FJ 2). En aquest cas els valors de la vida, la salut i la defensa d'un sistema d'assistència sanitària els limitats recursos de la qual és necessari garantir adequadament».

És a dir, precisament la manca que encara existeix a hores d'ara de la situació de pandèmia, de determinades certes sobre el tractament de la malaltia i sobre les formes de transmissió i contagi del virus del COVID-19, imposa la necessitat de mantindre mesures preventives de distanciament social, fins i tot de confinament si fora necessari i limitació de contactes i activitats socials, que són les úniques fins ara que s'han mostrat eficaces per a defensar el dret a la vida i a la salut i per a, almenys, limitar els efectes d'una pandèmia de dimensions desconegudes fins hui.

Cal afegir, a més, que és doctrina consolidada del Tribunal Constitucional la que, conforme a la STC 53/1985, el dret fonamental que es proclama en l'article 15 de la Constitució ha de caracteritzar-se de la següent manera:

«Aquest dret a la vida, reconegut i garantit en la seua doble significació física i moral per l'art. 15 de la Constitució, és la projecció d'un valor superior de l'ordenament jurídic constitucional -la vida humana- i constitueix el dret fonamental essencial i troncal quan és el supòsit ontològic sense el qual els restants drets no tindrien existència possible».

Davant aquestes circumstàncies el principi de precaució aconsella l'adopció de mesures que eviten o disminuisca la capacitat de contagi.

Les mesures que s'han mostrat més eficaces i, per tant, les que més compleixen amb el principi d'adequació, són les de distanciament social i restricció de la mobilitat, i algunes d'aquestes mesures poden implicar limitacions, que no restricció absoluta, d'alguns drets fonamentals, com el de lliure circulació o reunió.

L'informe de la subdirecció general d'epidemiologia assenyalava:

«Es manté l'àmbit social com l'entorn on predominen els brots epidèmics, indicatiu que les activitats socials continuen sent el principal origen dels contagis. És cridaner el nivell de transmissibilitat en els brots i entre ells destaca el brot detectat en la residència d'estudiants Ausias March amb una taxa d'atac superior al 50 % i 127 casos».

En aquest context es considera apropiat, en aquests moments, evitar la mobilitat de les persones en una franja horària procliu a l'agrupació de persones i a les concentracions per a unes certes activitats, com és des de les 00.00 hores fins a les 06.00 hores, que impliquen conductes que poden afavorir la propagació del virus.

Aquesta mesura és proporcional ja que conté la limitació del dret a la circulació en una franja horària concreta, no durant tot el dia; així mateix conté excepcions, com els desplaçaments al lloc de treball per a efectuar la seua prestació laboral, professional o empresarial, així com el retorn al lloc de residència habitual després de la jornada laboral; i a més, es projecta en la franja horària on presumiblement hi ha menor circulació de persones i menor activitat econòmica i de tota mena.

Aquesta mesura temporal, resulta adequada i proporcional amb l'actual situació, suposant un benefici per a l'interés general, en la cura de la salut pública, que evita o minimitza perjudicis sobre altres béns o valors que puguen entendre's en conflicte.

Així mateix, s'estima adequat amb l'actual situació epidemiològica limitar el número de persones en els àmbits públics i privats. Com és conegut, i segons les dades disponibles sobre els principals àmbits de

«En el estado actual de la investigación científica, cuyos avances son cambiantes con la evolución de los días, incluso de las horas, no es posible tener ninguna certeza sobre las formas de contagio, ni sobre el impacto real de la propagación del virus, así como no existen certezas científicas sobre las consecuencias a medio y largo plazo para la salud de las personas que se han visto afectadas en mayor o menor medida por este virus. Ante esta incertidumbre tan acentuada y difícil de calibrar desde parámetros jurídicos que acostumbran a basarse en la seguridad jurídica que recoge el art. 9.3 de la Constitución, las medidas de distanciamiento social, confinamiento domiciliario y limitación extrema de los contactos y actividades grupales, son las únicas que se han adreçado eficaces para limitar los efectos de una pandemia de dimensiones desconocidas hasta la fecha. (...) nos encontramos en un escenario en que los límites al ejercicio de los derechos, que indudablemente se dan, se imponen por la necesidad de evitar que un ejercicio extralimitado del derecho pueda entrar en colisión con otros valores constitucionales (STC 42/2000, de 14 de febrero, FJ 2). En este caso los valores de la vida, la salud y la defensa de un sistema de asistencia sanitaria cuyos limitados recursos es necesario garantizar adecuadamente».

Es decir, precisamente la carencia que todavía existe a estas alturas de la situación de pandemia, de determinadas certezas sobre el tratamiento de la enfermedad y sobre las formas de transmisión y contagio del virus del COVID-19, impone la necesidad de mantener medidas preventivas de distanciamiento social, incluso de confinamiento si fuera necesario y limitación de contactos y actividades sociales, que son las únicas hasta ahora que se han mostrado eficaces para defender el derecho a la vida y a la salud y para, al menos, limitar los efectos de una pandemia de dimensiones desconocidas hasta la fecha.

Cabe añadir, además, que es doctrina consolidada del Tribunal Constitucional la de que, conforme a la STC 53/1985, el derecho fundamental que se proclama en el artículo 15 de la Constitución ha de caracterizarse del siguiente modo:

«Dicho derecho a la vida, reconocido y garantizado en su doble significación física y moral por el art. 15 de la Constitución, es la proyección de un valor superior del ordenamiento jurídico constitucional -la vida humana- y constituye el derecho fundamental esencial y troncal en cuanto es el supuesto ontológico sin el que los restantes derechos no tendrían existencia posible».

Ante estas circunstancias el principio de precaución aconseja la adopción de medidas que eviten o disminuya la capacidad de contagio.

Las medidas que se han mostrado más eficaces y, por lo tanto, las que más cumplen con el principio de adecuación, son las de distanciamiento social y restricción de la movilidad, y algunas de estas medidas pueden implicar limitaciones, que no restricción absoluta, de algunos derechos fundamentales, como el de libre circulación o reunión.

El informe de la subdirección general de epidemiología señala:

«Se mantiene el ámbito social como el entorno donde predominan los brotes epidémicos, indicativo de que las actividades sociales siguen siendo el principal origen de los contagios. Es llamativo el nivel de transmisibilidad en los brotes y entre ellos destaca el brote detectado en la residencia de estudiantes Ausias March con una tasa de ataque superior al 50 % y 127 casos».

En este contexto se considera apropiado, en estos momentos, evitar la movilidad de las personas en una franja horaria proclive a la agrupación de personas y a las concentraciones para ciertas actividades, como es desde las 00.00 horas hasta las 06.00 horas, que implican conductas que pueden favorecer la propagación del virus.

Esta medida es proporcional ya que contiene la limitación del derecho a la circulación en una franja horaria concreta, no durante todo el día; asimismo contiene excepciones, como los desplazamientos al lugar de trabajo para efectuar su prestación laboral, profesional o empresarial, así como el retorno al lugar de residencia habitual tras la jornada laboral; y además, se proyecta en la franja horaria donde presumiblemente hay menor circulación de personas y menor actividad económica y de todo tipo.

Esta medida temporal, resulta adecuada y proporcional con la actual situación, suponiendo un beneficio para el interés general, en el cuidado de la salud pública, que evita o minimiza perjuicios sobre otros bienes o valores que puedan entenderse en conflicto.

Asimismo, se estima adecuado con la actual situación epidemiológica limitar el número de personas en los ámbitos públicos y privados. Como es conocido, y según los datos disponibles sobre los principales ámbitos

transmissió dels brots, el major percentatge d'aquests es produeixen en l'àmbit social, sobretot en reunions de familiars i d'amics no convivents; és a dir, trobades socials on se solen relaxar les mesures no fent bon ús de la màscara o realitzant activitats on és incompatible el seu ús continu, com ara menjar o beure. En aquest sentit, es consideren eficaces la limitació del nombre de persones no convivents en aquestes reunions, sobretot en interiors.

Aquesta limitació també es considera proporcional, ja que no es restringeix de manera absoluta el dret de reunió, sinó que es limita a un nombre de persones no convivents, i també té excepcions.

Es tracta de mesures que afecten el nucli de llibertats i drets fonamentals, com són la llibertat ambulatoria, el dret de reunió i de llibertat religiosa, però que suposen únicament la seua restricció o limitació i no la seua suspensió, exigint el control judicial en garantia i en els termes de l'article 117.4 de la Constitució.

Són mesures que, adoptades per l'autoritat competent en matèria de salut pública, persegueixen una fi constitucionalment legítima, com és la defensa de la salut pública, la integritat física i la salut de la població, i tenen el caràcter d'urgent donada la necessitat de la seua adopció després de la finalització de l'estat d'alarma, resultant indispensable en aquests moments fins que es pugua arribar a una situació de normalitat.

L'informe epidemiològic aprofundeix en això i assenyala:

«El consens científic actual assenyala la conveniència de limitar la interacció social per a frenar la transmissió del virus en les comunitats en absència d'immunitat generalitzada i d'un tractament efectiu per a la malaltia. Existeix evidència internacional que les activitats en locals d'oci, incloent restaurants i cafeteries, i les celebracions privades tenen un pes important en la transmissió del virus augmentant de manera estadísticament significativa la probabilitat de contagi i multiplicant l'efecte d'exposició comparat amb altres activitats de la vida quotidiana en comunitat».

«Per això, en llaures a una acció de protecció de la salut i seguretat de la ciutadania, sembla pertinent continuar adoptant mesures que afavorisquen la disminució de les relacions socials com la limitació de l'horari nocturn, o la permanència de grups no majors de 10 persones en espais tant públics com privat. Si bé han de flexibilitzar-se altres mesures d'interacció social seguint els criteris establits per al nivell d'alerta 1 en la guia d'Actuacions de resposta coordinades per al control de la transmissió per COVID-19 del Ministeri de Sanitat (actualització de 26 de març), és convenient continuar amb el tancament de l'oci nocturn i la limitació d'horaris i agrupacions de persones en aquells establiments que, per la seua idiosincrasia, és impossible l'ús permanent de la màscara, com es va establir en els acords del Consell Interterritorial del Sistema Nacional de Salut el passat 14 d'agost».

Totes aquestes raons fonamenten la necessitat que durant un temps concret, s'adopten aquestes mesures especials i temporals, que permeten la contenció de la transmissió, mentre es produeix l'avanç de la vacunació i l'assoliment d'arribar a un percentatge alt d'immunitat de la població més vulnerable.

Fonaments de dret

1. La Generalitat, mitjançant la Conselleria de Sanitat Universal i Salut Pública, té competència exclusiva en matèria d'higiene, de conformitat amb l'article 49.1.11 a) de l'Estatut d'Autonomia, i competència exclusiva en matèria d'organització, administració i gestió de totes les institucions sanitàries públiques dins del territori de la Comunitat Valenciana, de conformitat amb l'article 54.1 del mateix text legal.

2. La Llei orgànica 3/1986, de 14 d'abril, de mesures especials en matèria de salut pública, estableix en l'article 1 que «amb la finalitat de protegir la salut pública i previndre la seua pèrdua o deterioració, les autoritats sanitàries de les diferents administracions públiques podran, dins de l'àmbit de les seues competències, adoptar les mesures previstes en la present llei quan així ho exigisquen raons sanitàries d'urgència o necessitat», i en l'article 3, més en concret, que «amb la finalitat de controlar les malalties transmissibles, l'autoritat sanitària, a més de realitzar les accions preventives generals, podrà adoptar les mesures oportunes per al control dels malalts, de les persones que estiguen o hagen estat en

de transmissió de los brotes, el mayor porcentaje de estos se producen en el ámbito social, sobre todo en reuniones de familiares y de amigos no convivientes; es decir, encuentros sociales donde se suelen relajar las medidas no haciendo buen uso de la mascarilla o realizando actividades donde es incompatible su uso continuo, tales como comer o beber. En este sentido, se consideran eficaces la limitación del número de personas no convivientes en dichas reuniones, sobre todo en interiores.

Esta limitación también se considera proporcional, ya que no se restringe de manera absoluta el derecho de reunión, sino que se limita a un número de personas no convivientes, y también tiene excepciones.

Se trata de medidas que afectan al núcleo de libertades y derechos fundamentales, como son la libertad ambulatoria, el derecho de reunión y de libertad religiosa, pero que suponen únicamente su restricción o limitación y no su suspensión, exigiendo el control judicial en garantía y en los términos del artículo 117.4 de la Constitución.

Son medidas que, adoptadas por la autoridad competente en materia de salud pública, persiguen un fin constitucionalmente legítimo, como es la defensa de la salud pública, la integridad física y la salud de la población, y tienen el carácter de urgente dada la necesidad de su adopción tras la finalización del estado de alarma, resultando indispensable en estos momentos hasta que se pueda llegar a una situación de normalidad.

El informe epidemiológico ahonda en ello y señala:

«El consenso científico actual señala la conveniència de limitar la interacción social para frenar la transmisión del virus en las comunidades en ausencia de inmunidad generalizada y de un tratamiento efectivo para la enfermedad. Existe evidencia internacional de que las actividades en locales de ocio, incluyendo restaurantes y cafeterías, y las celebraciones privadas tienen un peso importante en la transmisión del virus aumentando de manera estadísticamente significativa la probabilidad de contagio y multiplicando el efecto de exposición comparado con otras actividades de la vida cotidiana en comunidad».

«Por ello, en aras a una acción de protección de la salud y seguridad de la ciudadanía, parece pertinente seguir adoptando medidas que favorezcan la disminución de las relaciones sociales como la limitación del horario nocturno, o la permanencia de grupos no mayores de 10 personas en espacios tanto públicos como privado. Si bien deben flexibilizarse otras medidas de interacción social siguiendo los criterios establecidos para el nivel de alerta 1 en la guía de Actuaciones de respuesta coordinadas para el control de la transmisión por COVID-19 del Ministerio de Sanidad (actualización de 26 de marzo), es conveniente continuar con el cierre del ocio nocturno y la limitación de horarios y agrupaciones de personas en aquellos establecimientos que, por su idiosincrasia, es imposible el uso permanente de la mascarilla, como se estableció en los acuerdos del Consejo Interterritorial del Sistema Nacional de Salud el pasado 14 de agosto».

Todas estas razones fundamentan la necesidad de que durante un tiempo concreto, se adopten estas medidas especiales y temporales, que permitan la contención de la transmisión, mientras se produce el avance de la vacunación y el logro de llegar a un porcentaje alto de inmunidad de la población más vulnerable.

Fundamentos de derecho

1. La Generalitat, mediante la Conselleria de Sanidad Universal y Salud Pública, tiene competencia exclusiva en materia de higiene, de conformidad con el artículo 49.1.11 a) del Estatuto de Autonomía, y competencia exclusiva en materia de organización, administración y gestión de todas las instituciones sanitarias públicas dentro del territorio de la Comunidad Valenciana, de conformidad con el artículo 54.1 del mismo texto legal.

2. La Ley orgánica 3/1986, de 14 de abril, de medidas especiales en materia de salud pública, establece en el artículo 1 que «con el fin de proteger la salud pública y prevenir su pérdida o deterioro, las autoridades sanitarias de las distintas administraciones públicas podrán, dentro del ámbito de sus competencias, adoptar las medidas previstas en la presente ley cuando así lo exijan razones sanitarias de urgencia o necesidad», y en el artículo 3, más en concreto, que «con el fin de controlar las enfermedades transmisibles, la autoridad sanitaria, además de realizar las acciones preventivas generales, podrá adoptar las medidas oportunas para el control de los enfermos, de las personas que estén o hayan estado en contacto con estos y del medio ambiente inmediato,

contacte amb aquests i del medi ambient immediat, així com les que es consideren necessàries en cas de risc de caràcter transmissible».

3. L'article 26.1 de la Llei 14/1986, de 25 d'abril, general de sanitat, preveu: «En cas que existisca o se sospite raonablement l'existència d'un risc imminent i extraordinari per a la salut, les autoritats sanitàries adoptaran les mesures preventives que estimen pertinents, com la confiscació o immobilització de productes, suspensió de l'exercici d'activitats, tancaments d'empreses o les seues instal·lacions, intervenció de mitjans materials i personals i totes les altres que es consideren sanitàriament justificades».

4. La Llei 33/2011, de 4 d'octubre, General de Salut Pública, per part seua, estableix en l'article 54.1 que «sense perjudici de les mesures previstes en la Llei orgànica 3/1986, de 14 d'abril, de mesures especials en matèria de salut pública, amb caràcter excepcional, i quan així ho requerisquen motius d'extraordinària gravetat o urgència, l'Administració general de l'Estat i les de les comunitats autònomes i ciutats de Ceuta i Melilla, en l'àmbit de les seues competències respectives, podran adoptar les mesures que siguen necessàries per a assegurar el compliment de la llei», i en l'apartat 2, que «en particular, sense perjudici del qual preveu la Llei 14/1986, de 25 d'abril, general de sanitat, l'autoritat competent podrà adoptar, mitjançant una resolució motivada, les següents mesures:

- a) La immobilització i, si és procedent, el decomís de productes i substàncies.
- b) La intervenció de mitjans materials o personals.
- c) El tancament preventiu de les instal·lacions, establiments, serveis i indústries.
- d) La suspensió de l'exercici d'activitats.
- e) La determinació de condicions prèvies en qualsevol fase de la fabricació o comercialització de productes i substàncies, així com del funcionament de les instal·lacions, establiments, serveis i indústries a què es refereix aquesta llei, amb la finalitat de corregir les deficiències detectades.
- f) Qualsevol altra mesura ajustada a la legalitat vigent si hi ha indicis racionals de risc per a la salut, inclosa la suspensió d'actuacions d'acord amb el que estableix el títol II d'aquesta llei».

En l'apartat 3 de l'esmentat precepte s'estableix: «Les mesures s'adoptaran prèvia audiència dels interessats, excepte en cas de risc imminent i extraordinari per a la salut de la població, i la seua duració no excedirà del temps exigít per la situació de risc que les va motivar. Les despeses derivades de l'adopció de mesures cautelars previstes en el present article aniran a càrrec de la persona o empresa responsable».

5. L'article 83.2 de la Llei 10/2014, de 29 de desembre, de la Generalitat, de Salut de la Comunitat Valenciana, estableix: «Així mateix, les activitats públiques i privades que, directament o indirectament, pugan derivar-se un risc per a la salut i seguretat de les persones, incloses les de promoció i publicitat, se sotmetran a les mesures d'intervenció que reglamentàriament s'establisquen».

I l'article 86.2.b de l'esmentada Llei de Salut de la Comunitat Valenciana, de regulació de les mesures especials cautelars i definitives, assenyalava: «Quan l'activitat exercida poguera tindre una repercussió excepcional i negativa en la salut, les autoritats públiques sanitàries, a través dels seus òrgans competents en cada cas, podran procedir a l'adopció de les mesures especials que siguen necessàries per a garantir la salut i seguretat de les persones, que tindran caràcter cautelar o, després del corresponent procediment contradictori, caràcter definitiu».

Sense perjudici del que es disposa en la normativa bàsica estatal, les mesures que pot utilitzar l'Administració seran, entre altres, les següents:

- a) El tancament d'empreses o les seues instal·lacions.
- b) La suspensió de l'exercici d'activitats.
- (...)

6. La Llei 2/2021, de 29 de març, de mesures urgents de prevenció, contenció i coordinació per a fer front a la crisi sanitària ocasionada pel COVID-19, d'aplicació en tot el territori nacional, estableix aquestes mesures mentre no siga declarada oficialment la finalització de la situació de crisi sanitària i assenyalava que correspon a les administracions competents assegurar les normes de prevenció, d'higiene, d'aforament, organitzatives i totes aquelles necessàries per a previndre els riscos de contagi i d'aglomeracions, tant en espais tancats com en la via pública a

así como las que se consideran necesarias en caso de riesgo de carácter transmissible».

3. El artículo 26.1 de la Ley 14/1986, de 25 de abril, general de sanidad, prevé: «En caso de que exista o se sospeche razonablemente la existencia de un riesgo inminente y extraordinario para la salud, las autoridades sanitarias adoptarán las medidas preventivas que estiman pertinentes, como la confiscación o inmovilización de productos, suspensión del ejercicio de actividades, cierres de empresas o sus instalaciones, intervención de medios materiales y personales y todas las otras que se consideran sanitariamente justificadas».

4. La Ley 33/2011, de 4 de octubre, General de Salud Pública, por su parte, establece en el artículo 54.1 que «sin perjuicio de las medidas previstas en la Ley orgánica 3/1986, de 14 de abril, de medidas especiales en materia de salud pública, con carácter excepcional, y cuando así lo requieran motivos de extraordinaria gravedad o urgencia, la Administración general del Estado y las de las comunidades autónomas y ciudades de Ceuta y Melilla, en el ámbito de sus competencias respectivas, podrán adoptar las medidas que sean necesarias para asegurar el cumplimiento de la ley», y en el apartado 2, que «en particular, sin perjuicio del que prevé la Ley 14/1986, de 25 de abril, general de sanidad, la autoridad competente podrá adoptar, mediante una resolución motivada, las siguientes medidas:

- a) La inmovilización y, si es procedente, el decomiso de productos y sustancias.
- b) La intervención de medios materiales o personales.
- c) El cierre preventivo de las instalaciones, establecimientos, servicios e industrias.
- d) La suspensión del ejercicio de actividades.
- e) La determinación de condiciones previas en cualquier fase de la fabricación o comercialización de productos y sustancias, así como del funcionamiento de las instalaciones, establecimientos, servicios e industrias a que se refiere esta ley, con la finalidad de corregir las deficiencias detectadas.
- f) Cualquier otra medida ajustada a la legalidad vigente si hay indicios racionales de riesgo para la salud, incluida la suspensión de actuaciones de acuerdo con lo que establece el título II de esta ley».

En el apartado 3 del mencionado precepto se establece: «Las medidas se adoptarán previa audiencia de los interesados, excepto en caso de riesgo inminente y extraordinario para la salud de la población, y su duración no excederá del tiempo exigido por la situación de riesgo que las motivó. Los gastos derivados de la adopción de medidas cautelares previstas en el presente artículo irán a cargo de la persona o empresa responsable».

5. El artículo 83.2 de la Ley 10/2014, de 29 de diciembre, de la Generalitat, de Salud de la Comunitat Valenciana, establece: «Asimismo, las actividades públicas y privadas de que, directamente o indirectamente, pueda derivarse un riesgo para la salud y seguridad de las personas, incluidas las de promoción y publicidad, se someterán a las medidas de intervención que reglamentariamente se establezcan».

Y el artículo 86.2.b de la mencionada Ley de Salud de la Comunitat Valenciana, de regulació de les mesures especials cautelars i definitives, senyala: «Cuando la actividad ejercida pudiera tener una repercusión excepcional y negativa en la salud, las autoridades públicas sanitarias, a través de sus órganos competentes en cada caso, podrán proceder a la adopción de las medidas especiales que sean necesarias para garantizar la salud y seguridad de las personas, que tendrán carácter cautelar o, después del correspondiente procedimiento contradictorio, carácter definitivo».

Sin perjuicio de lo dispuesto en la normativa básica estatal, las medidas que puede utilizar la Administración serán, entre otros, las siguientes:

- a) El cierre de empresas o sus instalaciones.
- b) La suspensión del ejercicio de actividades.
- (...)

6. La Ley 2/2021, de 29 de marzo, de medidas urgentes de prevención, contención y coordinación para hacer frente a la crisis sanitaria ocasionada por el COVID-19, de aplicación en todo el territorio nacional, establece dichas medidas mientras no sea declarada oficialmente la finalización de la situación de crisis sanitaria y señala que corresponde a las administraciones competentes asegurar las normas de prevención, de higiene, de aforo, organizativas y todas aquellas necesarias para prevenir los riesgos de contagio y de aglomeraciones, tanto en espacios

l'aire lliure, i la seua emplene per les persones i entitats titulars d'establiments comercials, d'allotjaments, d'hostaleria, restauració, d'equipaments culturals, activitats recreatives, instal·lacions esportives i d'altres equipaments, locals, centres i llocs d'altres sectors, així com la seua observança per les entitats organitzadores d'activitats i esdeveniments.

7. L'Acord de 19 de juny de 2020, del Consell, sobre mesures de prevenció enfront de la COVID-19, que segueix en vigor fins a la finalització de la crisi sanitària ocasionada per la Covid-19, assenyalava que cap l'adopció de mesures extraordinàries en salvaguarda de la salut pública a causa de la pandèmia per coronavirus SARS-CoV2 per part de la Conselleria de Sanitat Universal i Salut Pública. De manera exacta l'Acord disposa:

«Seté. Seguiment

Les mesures preventives recollides en aquest acord seran objecte de seguiment per a garantir la seua adequació a la situació epidemiològica i sanitària. A aquest efecte, podran ser modificades o suprimides mitjançant acord del Consell o resolució de la persona titular de la Conselleria de Sanitat Universal i Salut Pública.

Així mateix, correspon a la persona titular de la Conselleria de Sanitat Universal i Salut Pública adoptar les mesures necessàries per a l'aplicació del present acord i establir, d'acord amb la normativa aplicable i a la vista de l'evolució de la situació sanitària, totes aquelles mesures addicionals o complementàries que siguin necessàries».

Amb base en l'exposat i de conformitat amb l'article 81.1 b) de la Llei 10/2014, de 29 de desembre, de la Generalitat, de Salut de la Comunitat Valenciana, resolc:

Primer. Mesures relatives a la circulació de persones

Queda limitada la llibertat de circulació de les persones en horari nocturn entre les 00.00 hores i les 06.00 hores en tot el territori de la Comunitat Valenciana, llevat que s'haja de realitzar alguna de les activitats següents:

- a) Adquisició de medicaments, productes sanitaris i altres béns de primera necessitat.
- b) Assistència a centres, serveis i establiments sanitaris.
- c) Assistència a centres d'atenció veterinària per motius d'urgència.
- d) Compliment d'obligacions laborals, professionals, empresarials, institucionals o legals.
- e) Retorn al lloc de residència habitual després de realitzar algunes de les activitats previstes en aquest apartat.
- f) Assistència i cura a majors, menors, dependents, persones amb discapacitat o persones especialment vulnerables.
- g) Desenvolupament d'activitats cinegètiques vinculades al control de la sobreabundància d'espècies cinegètiques que puguen causar danys als ecosistemes, en els cicles productius de l'agricultura i la ramaderia i en la seguretat viària.
- h) Per causa de força major o situació de necessitat.
- i) Qualsevol altra activitat d'anàloga naturalesa, degudament acreditada.
- j) Proveïment de carburant en gasolineres o estacions de servei, quan resulte necessari per a la realització de les activitats previstes en els paràgrafs anteriors.

Segon. Mesures relatives a la permanència de grups de persones en espais privats i públics

1. En espais d'ús públic, tant tancats com a l'aire lliure, no es podran formar grups de més de 10 persones, llevat que es tracte de persones convivents i sense perjudici de les excepcions previstes en els següents apartats d'aquesta resolució, així com en altres actes administratius que siguin aplicables.

2. En domicilis i espais d'ús privat, tant a l'interior com en l'exterior, no es podran formar grups de més de 10 persones, llevat que es tracte de persones convivents i no més de dos nuclis de convivència, i sense perjudici de les excepcions previstes en els següents apartats d'aquesta resolució, així com en altres actes administratius que siguin aplicables.

3. S'exceptuen de les limitacions establides en els apartats anteriors les següents situacions:

cerrados como en la vía pública al aire libre, y su cumplimiento por las personas y entidades titulares de establecimientos comerciales, de alojamientos, de hostelería, restauración, de equipamientos culturales, actividades recreativas, instalaciones deportivas y de otros equipamientos, locales, centros y lugares de otros sectores, así como su observancia por las entidades organizadoras de actividades y eventos.

7. El Acuerdo de 19 de junio de 2020, del Consell, sobre medidas de prevención frente a la COVID-19, que sigue en vigor hasta la finalización de la crisis sanitaria ocasionada por la Covid-19, señala que cabe la adopción de medidas extraordinarias en salvaguarda de la salud pública a causa de la pandemia por coronavirus SARS-CoV2 por parte de la Conselleria de Sanidad Universal y Salud Pública. De forma exacta el Acuerdo dispone:

«Séptimo. Seguimiento

Las medidas preventivas recogidas en este acuerdo serán objeto de seguimiento para garantizar su adecuación a la situación epidemiológica y sanitaria. A estos efectos, podrán ser modificadas o suprimidas mediante acuerdo del Consell o resolución de la persona titular de la Conselleria de Sanidad Universal y Salud Pública.

Asimismo, corresponde a la persona titular de la Conselleria de Sanidad Universal y Salud Pública adoptar las medidas necesarias para la aplicación del presente acuerdo y establecer, de acuerdo con la normativa aplicable y a la vista de la evolución de la situación sanitaria, todas aquellas medidas adicionales o complementarias que sean necesarias».

Con base en lo expuesto y de conformidad con el artículo 81.1 b) de la Ley 10/2014, de 29 de diciembre, de la Generalitat, de Salud de la Comunitat Valenciana, resuelvo:

Primero. Medidas relativas a la circulación de personas

Queda limitada la libertad de circulación de las personas en horario nocturno entre las 00.00 horas y las 06.00 horas en todo el territorio de la Comunitat Valenciana, salvo que se tenga que realizar alguna de las actividades siguientes:

- a) Adquisición de medicamentos, productos sanitarios y otros bienes de primera necesidad.
- b) Asistencia a centros, servicios y establecimientos sanitarios.
- c) Asistencia a centros de atención veterinaria por motivos de urgencia.
- d) Cumplimiento de obligaciones laborales, profesionales, empresariales, institucionales o legales.
- e) Retorno al lugar de residencia habitual tras realizar algunas de las actividades previstas en este apartado.
- f) Asistencia y cuidado a mayores, menores, dependientes, personas con discapacidad o personas especialmente vulnerables.
- g) Desarrollo de actividades cinegéticas vinculadas al control de la sobreabundancia de especies cinegéticas que puedan causar daños a los ecosistemas, en los ciclos productivos de la agricultura y la ganadería y en la seguridad vial.
- h) Por causa de fuerza mayor o situación de necesidad.
- i) Cualquier otra actividad de análoga naturaleza, debidamente acreditada.
- j) Repostaje en gasolineras o estaciones de servicio, cuando resulte necesario para la realización de las actividades previstas en los párrafos anteriores.

Segundo. Medidas relativas a la permanencia de grupos de personas en espacios privados y públicos

1. En espacios de uso público, tanto cerrados como al aire libre, no se podrán formar grupos de más de 10 personas, salvo que se trate de personas convivientes y sin perjuicio de las excepciones previstas en los siguientes apartados de esta resolución, así como en otros actos administrativos que sean de aplicación.

2. En domicilios y espacios de uso privado, tanto en el interior como en el exterior, no se podrán formar grupos de más de 10 personas, salvo que se trate de personas convivientes y no más de dos núcleos de convivencia, y sin perjuicio de las excepciones previstas en los siguientes apartados de esta resolución, así como en otros actos administrativos que sean de aplicación.

3. Se exceptúan de las limitaciones establecidas en los apartados anteriores las siguientes situaciones:

a) Les activitats no professionals relacionades amb la criaça i les cures, com l'atenció i acompanyament a persones menors d'edat, persones majors, en situació de dependència, amb diversitat funcional o en situació d'especial vulnerabilitat.

b) La convivència alterna de fills i filles amb els seus progenitors o progenitores no convivents entre ells.

c) L'acolliment familiar de persones menors d'edat en qualsevol de les seues tipologies.

d) La reunió de persones amb vincle matrimonial o de parella que viuen en domicilis diferents.

e) Les persones que viuen soles, que es podran incorporar, durant tot el període de vigència de la mesura, a una altra única unitat de convivència, sempre que en aquesta unitat de convivència només s'incorpore una única persona que viva sola.

4. Tampoc estan incloses en les limitacions previstes en l'apartat anterior, les activitats laborals, les institucionals, les de transport i les dels centres docents que imparteixen els ensenyaments a les quals fa referència l'article 3 de la Llei orgànica d'Educació, inclosa l'ensenyament universitari, ni aquelles activitats per a les quals s'estableixen mesures específiques.

Tercer. Mesures relatives a llocs de culte

La permanència en llocs de culte, per a reunions, celebracions i trobades religioses, incloses les cerimònies nupcials o altres celebracions religioses específiques, no podrà superar el 75 % del seu aforament, sempre que la distància interpersonal respecte un mínim de 1,5 metres. L'aforament màxim haurà de publicar-se en lloc visible de l'espai destinat al culte i s'hauran de complir les mesures generals de seguretat i higiene establides per les autoritats sanitàries.

Quart. Col·laboració

Sol·licitar per al compliment de la present resolució, la col·laboració de la Delegació del Govern de la Comunitat Valenciana i dels Ajuntaments de la Comunitat Valenciana, a l'efecte de cooperació, en el seu cas, a través dels cossos i forces de seguretat i de la policia local, per al control i aplicació de les mesures adoptades.

Cinquè. Règim sancionador

L'incompliment de les mesures de la present resolució quedarà subjecte al procediment de l'activitat inspectora i al règim sancionador establert en el Decret llei 11/2020, de 24 de juliol, del Consell, de règim sancionador específic contra els incompliments de les disposicions reguladores de les mesures de prevenció davant la Covid-19.

Sisé. Eficàcia i vigència

Aquesta resolució produirà efectes des de les 00.00 hores del dia 9 de maig de 2021, fins a les 00.00 hores del dia 24 de maig de 2021.

Seté. Autorització judicial

Notifique's a l'Advocacia de la Generalitat en ordre, en el seu cas, a sol·licitar l'autorització judicial prevista en article 10.8 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa».

La present resolució posa fi a la via administrativa podent interposar-se recurs contencios administratiu en el termini de dos mesos, comptats des de l'endemà de la seua notificació, davant la Sala contenciosa administrativa del Tribunal Superior de Justícia de la Comunitat Valenciana, d'acord amb el que s'estableix en els articles 10.1 i 46.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa, o recurs potestatiu de reposició davant el mateix òrgan que va dictar l'acte, en el termini d'un mes, de conformitat amb els articles 123 i 124 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques. Tot això sense perjudici que pugua interposar-se qualsevol altre recurs dels previstos en la legislació vigent.

València, 8 de maig de 2021.- La consellera de Sanitat Universal i Salut Pública: Ana Barceló Chico.

a) Las actividades no profesionales relacionadas con la crianza y los cuidados, como la atención y acompañamiento a personas menores de edad, personas mayores, en situación de dependencia, con diversidad funcional o en situación de especial vulnerabilidad.

b) La convivencia alterna de hijos e hijas con sus progenitores o progenitoras no convivientes entre ellos.

c) El acogimiento familiar de personas menores de edad en cualquiera de sus tipologías.

d) La reunión de personas con vínculo matrimonial o de pareja que viven en domicilios diferentes.

e) Las personas que viven solas, que se podrán incorporar, durante todo el periodo de vigencia de la medida, a otra única unidad de convivencia, siempre que en esta unidad de convivencia solo se incorpore una única persona que viva sola.

4. Tampoco están incluidas en las limitaciones previstas en el apartado anterior, las actividades laborales, las institucionales, las de transporte y las de los centros docentes que imparten las enseñanzas a las que hace referencia el artículo 3 de la Ley Orgánica de Educación, incluida la enseñanza universitaria, ni aquellas actividades para las que se establecen medidas específicas.

Tercero. Medidas relativas a lugares de culto

La permanencia en lugares de culto, para reuniones, celebraciones y encuentros religiosos, incluidas las ceremonias nupciales u otras celebraciones religiosas específicas, no podrá superar el 75 % de su aforo, siempre que la distancia interpersonal respete un mínimo de 1,5 metros. El aforo máximo tendrá que publicarse en lugar visible del espacio destinado al culto y se deberán cumplir las medidas generales de seguridad e higiene establecidas por las autoridades sanitarias.

Cuarto. Colaboración.

Solicitar para el cumplimiento de la presente resolución, la colaboración de la Delegación del Gobierno de la Comunitat Valenciana y de los Ayuntamientos de la Comunitat Valenciana, a los efectos de cooperación, en su caso, a través de los cuerpos y fuerzas de seguridad y de la policia local, para el control y aplicación de las medidas adoptadas.

Quinto. Régimen sancionador.

El incumplimiento de las medidas de la presente resolución quedará sujeto al procedimiento de la actividad inspectora y al régimen sancionador establecido en el Decreto ley 11/2020, de 24 de julio, del Consell, de régimen sancionador específico contra los incumplimientos de las disposiciones reguladoras de las medidas de prevención ante la Covid-19.

Sexto. Eficacia y vigencia.

La presente resolución producirá efectos desde las 00.00 horas del día 9 de mayo de 2021, hasta las 00.00 horas del día 24 de mayo de 2021.

Séptimo. Autorización judicial.

Notifíquese a la Abogacía de la Generalitat en orden, en su caso, a solicitar la autorización judicial prevista en artículo 10.8 de la Ley 29/1998, de 13 de julio, reguladora de la jurisdicción contencioso-administrativa».

La presente resolución pone fin a la vía administrativa pudiendo interponerse recurso contencioso administrativo en el plazo de dos meses, contados desde el día siguiente al de su notificación, ante la Sala de lo Contencioso Administrativo del Tribunal Superior de Justicia de la Comunitat Valenciana, de acuerdo con lo establecido en los artículos 10.1 y 46.1 de la Ley 29/1998, de 13 de julio, reguladora de la jurisdicción contencioso-administrativa, o recurso potestativo de reposición ante el mismo órgano que dictó el acto, en el plazo de un mes, de conformidad con los artículos 123 y 124 de la Ley 39/2015, de 1 de octubre, del procedimiento administrativo común de las administraciones públicas. Todo ello sin perjuicio de que pueda interponerse cualquier otro recurso de los previstos en la legislación vigente.

València, 8 de mayo de 2021.- La consellera de Sanidad Universal y Salud Pública: Ana Barceló Chico .